

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

cu privire la inadmisibilitatea
recursului în anulare declarat de

Alexandru Iurco
(art. 264¹ alin. (3) Cod penal)

*(Dosarul nr. Ire-65/23
Nr. PIGD 1-21041454-01-1r/e-19042023*

Chiar dacă instituția recursului în anulare a fost abolită la 01 septembrie 2023, recursurile în anulare declarate până la acea dată se soluționează conform legislației în vigoare la data declarării acestora; Deși judecătorul are o legătură mai apropiată cu unul dintre martorii acuzării, acest lucru nu constituie, în sine, un motiv pentru a pune la îndoială imparțialitatea sa; Durata calității de bănuț în cazul aplicării măsurilor preventive neprivative de libertate; Persoana care nu se află în automobil are obligația de a se supune testării alcoolscopice, existând dovezi suficiente că a condus vehiculul pe drum public.

31 octombrie 2024

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Instanța de fond: Mihaela Grosu

Instanța de apel: Alexandru Spoială, Dorin Dulghieru, Mihail Diaconu

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Ion Ticu în interesele lui Alexandru Iurco,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,

Ghenadie Eremciuc

Lilia Roic - Botezatu, *judecători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Alexandru Iurco s-a născut în anul 1988 în raionul Strășeni. El a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal pentru refuzul și împotrivirea de la testarea alcoolscoptică sau de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei.

2. Alexandru Iurco a fost apărat în această procedură de avocatul Ion Ticu.

3. De către prima instanță, Alexandru Iurco a fost găsit vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal și i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Curtea de apel a respins recursul apărării ca nefondat.

4. La 31 martie 2023, avocatul Ion Ticu, în numele condamnatului Alexandru Iurco, a depus recurs în anulare în care solicită casarea deciziei instanței de apel și a sentinței primei instanțe, casarea încheierii prin care a fost respinsă cererea de recuzare înaintată judecătorului Grosu Mihaela și remiterea cauzei la rejudecare.

5. Urmărirea penală în această cauză a fost pornită la 16 februarie 2021 și s-a finalizat în 16 martie 2021. Prima instanță a examinat cauza în perioada 22 martie 2021 – 30 iunie 2022. Instanța de apel a examinat cauza între 28 iulie 2022 și 26 octombrie 2022. Dosarul a ajuns în instanța de recurs la 31 martie 2023.

ÎN FAPT

6. La 31 ianuarie 2021, în jurul orelor 21:48 min., Alexandru Iurco se deplasa neadecvat cu automobilul de model „Toyota Carina Et”, făcând raliuri pe străzile Andrei Jereghi și Mitropolit Varlaam din mun. Strășeni. În rezultatul conducerii neregulamentare, de către pietonul Tabacaru Vasile a fost solicitată intervenția colaboratorilor de poliție. În timpul discuțiilor, angajații poliției având suspiciuni că acesta a condus autovehiculul în stare de ebrietate, i-au solicitat condamnatului să fie testat cu etilotestul de model „Drager”. El a refuzat să treacă testarea alcoolscoptică, în ciuda avertizărilor privind răspunderea penală pentru acest refuz.

Acțiunile lui Alexandru Iurco au fost calificate conform art. 264/1 alin. (3) Cod penal.

7. La 16 februarie 2021, a fost emisă ordonanța de pornire a urmăririi penale în privința condamnatului în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal. În aceeași zi, condamnatul a fost recunoscut în calitate de bănuț (f. d. 52). La 25 februarie 2021, acesta a fost pus sub învinuire în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal (f.d. 70).

8. La 16 februarie 2021, în cadrul audierii în calitate de bănuț, Alexandru Iurco a comunicat că pe 31 ianuarie 2021, în jurul orei 20:00 era acasă împreună cu familia și niște prieteni, unde a servit câte 50 gr de samagon. Viza de domiciliu este str. Veronica Micle 42, dar la acel moment locuia pe str. Varlam 46, mun. Strășeni. În timp ce stăteau la masă, a observat că în drum unde era parcat automobilul lui s-a apropiat un evacuator. A ieșit în stradă, a întrebat polițiștii ce s-a întâmplat, i-au comunicat că automobilul urmează a fi ridicat și el trebuie să se prezinte a doua zi la inspectoratul de poliție, s-a gândit că probabil a parcat neregulamentar. A refuzat testarea alcoolică deoarece nu s-a aflat la volanul automobilului, dar se afla acasă. (f.d. 54-55). Fiind audiat în calitate de învinuit la 26 februarie 2021, condamnatul și-a menținut declarațiile date în calitate de bănuț, dar a adăugat că în acea seară a venit la domiciliu cu automobilul de model „Toyota Carina Et” între orele 19.00 - 19.30 (f.d. 74). Cât a fost la volan nu a consumat băuturi alcoolice sau careva substanțe interzise. Ajungând la domiciliu în timpul manevrei de parcare s-a blocat în zăpadă, în momentul în care încerca de a debloca autovehiculul, a observat că o persoană înregistra video. Cu el împreună erau doi prieteni pe nume Radu și Oleg. După care a lăsat automobilul în fața porții unui vecin și a mers acasă. Acasă împreună cu pritenii a servit băuturi alcoolice. Peste aproximativ o oră după ce a intrat în ogradă, a observat lângă automobilul său parcat, un automobil al poliției cu girofarul conectat. A ieșit în drum, polițiștii l-au întrebat, dacă automobilul îi aparține și dacă s-a aflat la volanul acestuia. A refuzat testarea alcoolică, deoarece a servit băuturi alcoolice după ce a parcat automobilul.

9. În prima instanță cauza a fost examinată de către judecătorul Mihaela Grosu. În cadrul ședinței de judecată din 20 septembrie 2021, cu titlu informativ, judecătorul a anunțat că în urma verificării listei probelor acuzării a identificat sub numărul trei, martorul Vasile Tabacaru, este finul de botez al judecătorului, locuiește în vecinătatea părinților judecătorului și este persoana care a efectuat apelul la serviciul „112” în seara incidentului. Totodată, judecătorul a anunțat că nu consideră că există motive de abținere de la judecarea cauzei, afirmând că nu este necesar să se abțină.

10. Ca urmare a acestor constatări, avocatul Ion Ticu a înaintat o cerere de recuzare în baza art. 33 alin. (2) pct. 6) al Codului de procedură penală, cerere care a fost repartizată la 20 septembrie 2021 judecătoarei Dorina Croitor. Prin încheierea din aceeași dată, cererea de recuzare a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, având în vedere că din circumstanțele prezentate nu rezultă că

judecătorul Mihaela Grosu ar avea un interes direct sau indirect care să afecteze imparțialitatea sa în continuarea examinării cauzei.

11. La 30 iunie 2022, Judecătoria Strășeni, sediul Central, l-a recunoscut vinovat pe Alexandru Iurco în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal și i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Prima instanță a constatat vinovăția recurentului în comiterea infracțiunii incriminate, menționând că aceasta a fost probată prin declarațiile martorilor și înregistrările video anexate la materialele cauzei penale.

12. La 15 iunie 2022, avocatul Ion Ticu a declarat recurs prin care a solicitat casarea sentinței și dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță de către un alt complet de judecată, fie pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului. În motivare, avocatul a menționat că, la emiterea sentinței, au fost admise erori de drept, în special că instanța nu a fost compusă potrivit legii. În acest aspect avocatul a menționat, că judecătorul care a pronunțat sentința se află sub incidența recuzării, având în vedere că martorul principal din lista probei acuzării, Vasile Tabacaru, este persoana care a sesizat organele de drept despre pretinsa infracțiune și a efectuat înregistrarea video de la locul presupusei fapte. În opinia apărării, este evident că judecătorul va lua apărarea finului său, ceea ce ar afecta obiectivitatea sa în examinarea cauzei. Într-un alt aspect apărarea a invocat, că în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii, iar instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o faptă diferită de cea pentru care condamnatul a fost inițial pus sub învinuire, cu excepția cazurilor în care s-a aplicat reîncadrarea juridică a acțiunilor sale în baza unei legi mai blânde. De asemenea, apărătorul a invocat că acuzația adusă lui Alexandru Iurco a fost formulată după expirarea calității de bănuit și că lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

13. La 26 octombrie 2022, Curtea de Apel Chișinău a respins recursul. Colegiul penal a menționat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, corect a încadrat acțiunile lui Alexandru Iurco în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal. Declarațiile martorilor, procesele verbale de ridicare și examinare a obiectelor, fișierele video, conținutul procesului-verbal de înlăturare de la conducerea mijlocului de transport, conținutul procesului-verbal de constatare, infirmare sau refuzului stabilirii stării de ebrietate și naturii ei au confirmat vinovăția inculpatului. În ceea ce privește argumentul recurentului cu privire la examinarea cauzei de către un judecător care cade sub incidența recuzării, instanța de apel a argumentat, că la examinarea cererii de recuzare, instanța a elucidat circumstanțele invocate de către partea apărării și a menționat că acestea nu constituie temei de a pune la îndoială obiectivitatea și nepărtinirea judecătorului. Referitor la argumentele privind lipsa calității de subiect al infracțiunii, Curtea de Apel a constatat că, potrivit înregistrării video anexate la materialele cauzei și analizate în cadrul ședinței de judecată, se vede clar cum inculpatul Alexandru Iurco conduce automobilul de model „Toyota Carina”. La volanul acestuia, încerca să desfășoare manevre pentru a scoate automobilul din locul în care s-a blocat,

carosabilul fiind acoperit cu zăpadă. După un moment, inculpatul coboară din vehicul și se îndreaptă agresiv spre persoana care îl filmează. Mersul, comportamentul și vocea conducătorului auto Alexandru Iurco sugerează că acesta ar fi consumat băuturi alcoolice sau alte substanțe interzise. Din punct de vedere al laturii subiective, fapta a fost comisă cu intenție directă, iar acest lucru se reflectă în superficialitatea cu care inculpatul a tratat obligația de a se supune examenului medical pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii acesteia, precum și de a permite recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen.

14. Referitor la alegația privind înaintarea învinuirii după expirarea calității de bănuțit, instanța de apel a menționat că în materialele cauzei nu există încheierea judecătorului de instrucție prin care să se aplice măsura preventivă de ridicare a permisului de conducere. În acest context, termenul de bănuțit decurge din data înaintării ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuțit, respectiv 16 februarie 2021, conform prevederilor art. 63 pct. 3) din Codul de procedură penală. Învinuirea a fost formulată la data de 25 februarie 2021.

15. La 21 martie 2023, avocatul Ion Ticu a depus recurs în anulare în care solicită casarea deciziei instanței de apel, a sentinței și a încheierii judecătorești Strășeni prin care a fost respinsă cererea de recuzare, cu remiterea cauzei la rejudecare. În motivarea recursului în anulare se invocă motive identice celor invocate în recurs (a se vedea paragraful 11). Suplimentar, recurentul menționează că în speța dedusă judecătii sunt prezente încălcării esențiale a drepturilor lui Alexandru Iurco garantate de art. 6, art. 13 și art. 4 din Protocolul nr. 7 CEDO. În aceste sens apărarea a indicat, că Alexandru Iurco contrar art. 6 CEDO nu a beneficiat de o instanță imparțială. Cu referire la art. 13 CEDO, recurentul menționează că este în tangență cu art. 6 CEDO, dat fiind faptul că Alexandru Iurco nu a beneficiat de dreptul la un recurs efectiv, instanța de recurs nu s-a expus asupra temeiurilor de recuzare precum și lipsa argumentării altor aspecte invocate în recurs. Cu referire la art. 4 din Protocolul nr. 7 în coroborare cu cele mai sus, recurentul indică că Alexandru Iurco a fost recunoscut în calitate de bănuțit prin aplicarea măsurii preventive neprivative de libertate sub formă de înlăturare de la conducerea mijlocului de transport aplicată la data de 31 ianuarie 2021, respectiv urma a fi pus sub învinuire până la data de 10 februarie 2021, fie a fi scos de sub urmărire penală până la data de 10 februarie 2021, fapt ce nu sa întâmplat, ultimul fiind pus sub învinuire la data de 25 februarie 2021, adică peste 15 zile de la expirarea calității de bănuțit.

16. La 18 august 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat procurorului depunerea referinței la recurs. În adresa instanței a parvenit referința procurorului Pavel Guțan, care solicită declararea recursului ca fiind inadmisibil, deoarece argumentele invocate nu constituie un viciu fundamental.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

17. Instituția recursului în anulare a fost abrogată prin Legea nr. 246/2023, în vigoare din 01 septembrie 2023. Totuși, această modificare nu are efect asupra recursurilor în anulare depuse până la 01 septembrie 2023. Conform art. XI alin. (3¹) al acestei legi:

„Recursurile în anulare declarate până la intrarea în vigoare a prezentei legi se examinează și se soluționează conform legislației în vigoare la data declarării acestora.”

18. Conform art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală (redacția în vigoare până la 22 august 2023, când au intrat în vigoare modificările operate prin Legea nr. 245 din 31 iulie 2023):

„Judecarea recursului se face cu citarea procurorului, avocatului și celorlalte părți. Participarea procurorului și a avocatului în ședința instanței de recurs este obligatorie. Neprezentarea inculpatului, părții vătămate, părții civile și părții civilmente responsabile legal citate, precum și a reprezentanților lor nu împiedică examinarea recursului, însă dacă este necesar, instanța de recurs poate recunoaște prezența lor obligatorie, informându-i despre aceasta. ...”.

19. Până la 01 septembrie 2023, partea relevantă a art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, care se referea la temeiurile pentru recurs în anulare, era următoarea:

„Hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată...”

20. Conform art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală:

„viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată – încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale;”

21. Conform art. 454 Cod de procedură penală:

„Recursul în anulare poate fi declarat în termen de 6 luni de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești.”

22. Art. 456 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală prevedea următoarele:

„(2) Admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție o va decide un complet format din 5 judecători, fără citarea părților, în camera de consiliu, în baza materialelor din dosar.

(3) În cazul constatării condițiilor prevăzute la art. 432 alin. (2), completul format din 5 judecători va decide asupra inadmisibilității recursului înaintat

prin decizie motivată adoptată în unanimitate, iar în cazul constatării condițiilor prevăzute la alin. (4) al articolului menționat, completul va trimite prin raport recursul în anulare pentru judecare Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție.”

23. Art. 13 alin. (5¹) al Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție, după modificările introduse prin Legea nr. 224/2024, prevede următoarele:

„... Curtea Supremă de Justiție va examina în complete de 3 judecători cererile de recurs, cererile de recurs în anulare și cererile de revizuire, care au fost inițial repartizate spre examinare completelor din 5 judecători. Acestea vor fi examinate de completul de judecători din care face parte judecătorul raportor.”

24. Art. 264¹ alin. (3) Cod penal, la 31 ianuarie 2021, prevedea următoarele:

„Refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical

se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.”

25. La 06 iunie 2024, Parlamentul a adoptat Legea nr. 136, prin care a modificat art. 264¹ Cod penal (care a intrat în vigoare pe 07 septembrie 2024). Această lege a dat titlul art. 264¹ alin. (3) într-o nouă redacție. Această are următorul conținut:

„**Articolul 264¹**. Conducerea mijlocului de transport cu depășirea limitelor de alcool admisibile sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe

(3) Refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolică și/sau testarea antidrog, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical

se pedepsește cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 4 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.”

26. Partea relevantă a art. 63 Cod de procedură penală este următoarea:

„(1) Bănuitul este persoana fizică față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune pînă la punerea ei sub învinuire. Persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuît prin unul din următoarele acte procedurale, după caz:

- 1) procesul-verbal de reținere;
- 2) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate;

3) ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț.

...

(2) Organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuț:

1) persoana reținută – mai mult de 72 de ore;

2) persoana în privința căreia a fost aplicată o măsură preventivă neprivativă de libertate – mai mult de 10 zile din momentul cînd i s-a adus la cunoștință ordonanța despre aplicarea măsurii preventive;

3) persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate – mai mult de 3 luni, iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi - mai mult de 6 luni.

...

(5) Calitatea de bănuț încetează din momentul eliberării reținutului, revocării măsurii preventive aplicate în privința lui ori, după caz, anulării ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț și scoaterii lui de sub urmărire, sau din momentul emiterii de către organul de urmărire penală a ordonanței de punere sub învinuire.”

27. Art. 33 alin. (2) pct. 6) Cod de procedură penală:

„Judecătorul nu poate participa la judecarea cauzei și urmează a fi recuzat, dacă există alte circumstanțe care pun la îndoială rezonabilă imparțialitatea judecătorului”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Având în vedere prevederile art. 13 alin. (5¹) al Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție (a se vedea para. 23), în pofida prevederilor art. 456 alin. (2) Cod de procedură penală (a se vedea para. 22), admisibilitatea recursului în anulare este examinat de un complet din trei judecători ai Curții Supreme de Justiție.

29. Recursul în anulare examinat a fost declarat în mai puțin de șase luni de la pronunțarea deciziei instanței de recurs, adică a fost depus în termen.

30. Examinând recursul în anulare, Curtea Supremă de Justiție trebuie să răspundă la întrebarea dacă există temeiul prevăzut de art. 453 alin (1) Cod de procedură penală, adică dacă hotărârea irevocabilă atacată este afectată de un viciu fundamental, eroare de drept comise la judecarea cauzei în cadrul procedurii precedente. Curtea Supremă de Justiție a explicat deja ce înseamnă viciul „viciul fundamental” în cauzele penale nr. [1re-83/2023](#) și [1re-85/2023](#). Viciul fundamental există dacă sunt întrunite cumulativ următoarele elemente:

- a) a fost stabilită o încălcare a normelor de procedură;
- b) această încălcare este „gravă”;
- c) încălcarea a afectat soluția din hotărârea pronunțată.

31. Curtea Supremă de Justiție de asemenea a notat în cauzele de mai sus că, având în vedere că pune în discuție un lucru judecat, recursul în anulare nu poate reprezenta un recurs ordinar repetat. Pentru a admite recursul în anulare, gravitatea încălcărilor trebuie să fie considerabil mai mare decât cele care pot servi drept temei pentru admiterea recursului ordinar.

32. În continuare, urmează a fi examinat dacă viciile invocate sunt probate și reprezintă un „viciu fundamental” în sensul art. 453 alin (1) Cod de procedură penală.

a. Pretinsa încălcare a art. 6 CEDO - dreptul la o instanță de judecată imparțială

33. În speță, apărarea subliniază că rezervele sale referitoare la imparțialitatea judecătorului de caz, se bazează pe faptul că unul dintre martorii din lista acuzării, care este și minor, este finul de botez al judecătorului și locuiește în apropierea casei părintești a acesteia. În opinia apărării, această legătură ridică semne de întrebare asupra legalității sentinței pronunțate.

34. În context, completul observă că, în ședința de judecată din 20 septembrie 2021, judecătorul a informat participanții despre incidentul menționat, precizând că nu va formula nicio declarație de abținere de la examinarea cauzei. Tot în aceeași ședință, avocatul Ion Ticu a solicitat recuzarea judecătorului. Un alt complet de judecată, în aceeași zi, a analizat cererea și a concluzionat că circumstanțele expuse nu constituie un motiv care să afecteze obiectivitatea și imparțialitatea judecătorului.

35. Alegațiile menționate au fost obiect de examinare pe calea contestării și în instanța de recurs. În acest aspect, completul de judecată este în acord cu instanțele de judecată, deoarece la caz nu se poate discerne nici un temei pentru bănuială legitimă a unei lipse de imparțialitate din simplu fapt că judecătorul este într-o legătură mai aproape cu unul din martorii acuzării. În prezenta speță, acesta nu este unicul martor al acuzării, în afară de acesta au fost prezentate și mijloace de probă materiale, inclusiv înregistrările video. Cu alte cuvinte, nu sunt întrunite nici una din condițiile cumulative necesare pentru constatarea existenței viciului fundamental menționate în para. 30.

b. Expirarea calității de bănuît

36. Apărarea susține că calitatea de bănuît a lui Alexandru Iurco ar fi trebuit să fie stabilită din momentul emiterii procesului-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului. Aceasta consideră că măsura de înlăturare, aplicată pe 31 ianuarie 2021, reprezintă o măsură preventivă neprivativă de libertate. Potrivit recurentului, în cazul aplicării unei măsuri preventive neprivative, calitatea de bănuît expiră după 10 zile, conform art. 63 alin. (2) pct. 2) din Codul de procedură penală. Astfel, apărarea afirmă că calitatea de bănuît a lui Alexandru Iurco a expirat pe 10

februarie 2021, iar punerea sa sub învinuire pe 25 februarie 2021 este inadmisibilă, echivalând cu o dublă incriminare pentru aceeași faptă, contrar art. 4 din Protocolul nr. 7, care protejează dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori.

37. Completul Curții Supreme de Justiție notează că art. 63 alin. (1) prevede trei modalități distincte de obținere a calității de bănuț, prin reținere, aplicarea măsurilor preventive neprivative de libertate și prin ordonanța procurorului (a se vedea para. 26). Durata pentru care este oferită calitatea de bănuț diferă pentru fiecare modalitate. Aceste modalități sunt alternative. Primele două modalități au fost introduse pentru a asigura o protecție juridică persoanelor în privința cărora nu a fost emisă o ordonanță de recunoaștere în calitate de bănuț. După emiterea ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț, primele două opțiuni își pierd relevanța. Cu alte cuvinte, din momentul emiterii ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț, calitatea de bănuț este valabilă timp de trei luni, sau, cu acordul Procurorului General sau a adjuncților acestuia, timp de șase luni. Aplicarea măsurilor preventive non-privative de libertate nu poate scurta acest termen. Acest fapt rezultă chiar din art. 63 Cod de procedură penală. Alin. (5) al acestui articol se referă la încetarea calității de bănuț. El nu prevede încetarea calității de bănuț oferite prin ordonanță odată cu expirarea a 10 zile de la aplicarea măsurii preventive neprivative de libertate.

38. Recurentul a fost recunoscut în calitate de bănuț prin ordonanță pe 16 februarie 2021. El a fost pus sub învinuire pe 25 februarie 2021 (a se vedea para. 7), peste mai puțin de trei luni de la obținerea calității de bănuț. Prin urmare, acest argument este nefondat.

39. Completul reiterează că Curtea Supremă de Justiție a dat deja o interpretare similară în ceea ce privește expirarea calității de bănuț în cauzele penale nr. [Ire-83/2023](#) și [Ire-85/2023](#).

c. Calitatea de subiect al infracțiunii prevăzute de art. 264/1 Cod penal

40. Referitor la argumentul recurentului, conform căruia inculpatul Alexandru Iurco nu poate fi considerat subiect al infracțiunii incriminate, se invocă faptul că, în momentul în care i s-a propus testarea cu etilotestul, acesta nu se afla la volanul autovehiculului, ci, conform declarațiilor martorilor acuzării, se afla în curtea din fața casei.

41. Completul observă, că prima instanță a examinat cauza în mod exhaustiv, inclusiv prin prisma alegațiilor apărării, care au fost ulterior explicate în instanța de recurs. În context, instanța reține că, oricare deținător al permisului de conducere, se prezumă că cunoaște despre obligația de a se supune la solicitarea colaboratorului de poliție de a trece testarea alcooscopică și/sau recoltarea de probelor biologice în anumite situații și sustragerea de la acest fapt, reprezintă infracțiune.

42. La caz, condamnatul a ignorat prevederile art. 11 lit. j) al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia: „Conducătorul de vehicul înainte de plecare și

în timpul deplasării este obligat să se supună la solicitarea agentului de circulație procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei” și prevederile art. 438 alin. (2) Cod Contravențional, care prevede, că „dacă asupra persoanei care conduce vehiculul există temeiuri suficiente de a presupune că se află în stare de ebrietate produse de alcool sau alte substanțe, acesta este obligat să accepte la cererea agentului constatator testarea alcoscopică, examenul medical și prelevarea de sânge” .

43. Conștient de consecințele legale care decurg din refuzul de a se supune testării alcoscopice cu etilotestul, condamnatul a ales să respingă nu doar testarea, ci și examinarea medicală necesară pentru determinarea alcoolemiei (Volumul I, f.d.7). Legiuitorul nu condiționează existența infracțiunii de sustragere de la testarea alcoscopică sau recoltarea probelor biologice de consumul de băuturi alcoolice, fie că acesta a avut loc anterior sau ulterior conducerii autovehiculului pe drumurile publice. Conform legislației, este suficient ca inculpatul să fi refuzat în mod categoric testarea cu etilotestul și recoltarea probelor biologice pentru determinarea alcoolemiei. Această afirmație este susținută de dovezile prezentate în cadrul cauzei, care confirmă în mod neechivoc refuzul inculpatului de a se supune acestor proceduri.

44. Astfel, esența infracțiunii constă în refuzul de a colabora cu autoritățile competente în procesul de stabilire a stării de alcoolemie, nu neapărat în determinarea consumului efectiv de alcool. Această distincție este crucială în evaluarea responsabilității penale a inculpatului și subliniază gravitatea faptei comise, având în vedere implicațiile asupra siguranței rutiere.

45. Argumentul părții apărării, conform căruia, în momentul solicitării testării alcoscopice de către agenții de patrulare, conducătorul auto Alexandru Iurco nu se afla la volanul autovehiculului, ci în ograda din fața casei, nu are relevanță în contextul cauzei. Probele administrate, inclusiv înregistrarea video (Volumul I, f.d. 20), confirmă că, în seara incidentului, Alexandru Iurco a condus efectiv mijlocul de transport pe drum public. În aceste condiții, agenții de patrulare au avut suficiente motive întemeiate pentru a solicita testarea alcoscopică și/sau examinarea medicală în vederea stabilirea stării de ebrietate și naturii ei.

d. Celelalte argumente din recursul în anulare

46. Recurentul susține că hotărârea instanței de recurs nu este suficient de motivată, invocând faptul că aceasta nu a combătut argumentul apărării referitor la expirarea calității de bănuț până la punerea sub învinuire a condamnatului. Cu toate acestea, Completul notează că acest argument a fost deja analizat și respins atât de către prima instanță, cât și de către instanța de recurs.

47. Instanțele au subliniat că înlăturarea condamnatului de la conducerea mijlocului de transport constituie o măsură de constrângere contravențională, care nu afectează legalitatea procedurii. Chiar dacă apărarea nu este de acord cu această interpretare și, ipotetic, ar avea dreptate, trebuie remarcat că, având în vedere considerațiile expuse în para. 37, acest argument nu reprezintă o abatere suficient de gravă pentru a influența soluția pronunțată în hotărârile anterioare.

48. În concluzie, argumentul recurentului nu poate constitui un motiv valid pentru admiterea recursului în anulare, întrucât nu aduce elemente noi sau relevante care să pună la îndoială legalitatea și fundamentarea deciziilor instanțelor anterioare. Astfel, menținerea hotărârilor anterioare rămâne justificată, având în vedere toate aspectele legale și factuale prezentate în cauză.

49. Din considerentele de mai sus, conform art. 13 alin. (5¹) al Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție, art. 456 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală (versiunea la data depunerii recursului în anulare),

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul în anulare declarat de avocatul Ion Ticu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2022.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

semnătura

Stella Bleșceaga

Judecători

semnătura

Ghenadie Eremciuc

semnătura

Lilia Roic – Botezatu

Copia corespunde originalului, judecător